Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel świąt uroczystych w Drukarni Stanisława Gieszkowskiego

№ 255.

Kwartalnie kosztuje złotych szesnaście miesięcznie złotych sześć.

PONIEDZIAŁEK 8 Listopada 1847 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina		Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
	6"	27 9''' 49	+ 2, 4	2 37	Wschodni słaby	Pochmurno	
5	2	9, 37	+ 4, 0	2 48	,, średni	,,	
	10	9, 40	+ 0, 1	2 05	WPn. Wschodni ..	Pogoda	

Nr. 363 f. praes.

Kundmachung.

Um dem Getreidehandel in Krakau die thunlichste Erleichterung zu zuwenden, wird die Bestimmung getroffen, daß die Brodfrüchte Weitzen und Roggen (Korn) bei der Einfuhr nach Krakau von der Verzehrungssteuer ganz frei zulassen, dagegen aber wenn diese Getreidegattungen innerhalb der Linie Krakau's vermahlen oder verschrottet werden, hiefür die Verzehrungssteuer, bevor dieselben in die Mühle kommen, zu entrichten sey. Diese Umlegung der Verzehrungssteuer von der Einfuhr der Brodfrüchte: Weitzen und Raggen auf die Vermahlung und Verschrottung hat mit dem 15ten November 1847 in Ausführung zu treten, und zwar nnter nachstehenden zur Sicherung des Gefälls für nothwendig erkannten Kontrollsbestimmungen:

§. 1.

Die gefällsämtliche Manipulatien für die städtischen Mühlen liegt den nächtst gelegenen k. k. Linien-Verzehrungssteuer-Aemtern ob, und die das Mühlwerk betreibenden Partheien haben diese Aemter zu bezeichnen, damit dieselben von der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung zu der erforderlichen Amtshandlung angewiesen werden können.

§. 2.

Zum Behufe der Einhebung der Verzehrungssteuer hat jede Parthei innerhalb der Steuerlinie der Stadt Krakau, die sich mit dem Betriebe einer Wasser-Pferde- oder Windmühle und eigentlich mit der Vermahlung oder Verschrottung von Weitzen und Roggen auf derselben beschäftigt, und zwar acht Tage vor dem Zeitpunkte dieser Steuer-Einhebung ihr Mühlenwerk der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung schriftlich anzuzeigen, und um die Erfolgung des gefällsämtlichen Erlaubnißscheins anzusuchen.

Ebenso hat jede Parthei, welche ein Mühlwerk später errichtet, oder von einem Orte auf den andern zu übertragen wünscht, vorher um den gefällsämtlichen Erlaubnißschein bei der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung einzuschreiten.

Nro 363 f. Praes.

OBWIESZCZENIE.

Dla ułatwienia ile możności handlu zbożowego w Krakowie postanawia się niniejszym, iż zboże chlebne, pszenica i żyto, na wchodzie do Krakowa od podatku konsumowego całkiem wolne być ma, za to zaś, gdy te gatunki zboża w obrębie miasta Krakowa mielone lub szrótowane będą, podatek konsumowy od takowych, nim przyjdą do młyna opłacony być powinien. Przeniesienie to podatku konsumowego od wprowadzania zboża chlebnego, pszenicy i żyta na zmełcie takowych i szrótowanie z dniem 15 Listopada 1847 roku do skutku przyprowadzone będzie z następnemi dla ubezpieczenia dochodu skarbowego za potrzebne uznanemi prawidłami kontrolli.

§. 1.

Postępowanie dochodowo-urzędowe co do młynów miejskich należy do najbliżéj położonych c. k. urzędów linijowych podatku konsumowego, a strony utrzymujące młyny wskazać mają urzędy, którym życzą sobie aby od c. k. administracyi kameralnéj okręgowéj potrzebne czynności polecane być mogły.

§. 2.

W celu pobierania podatku konsumowego każda strona utrzymująca w obrębie linii podatkowéj miasta Krakowa młyny wodne, końskie lub wietrzne, a właściwie mlewem lub szrótowaniem pszenicy i żyta na tychże trudniąca się, ma na ośm dni przed czasem pobierania tego podatku młyn swój c. k. Administracyi kameralnéj okręgowéj na piśmie wskazać i prosić o wydanie urzędowego na to pozwolenia. Podobnież każda strona, która późniéj młyn wystawi lub takowy z jednego miejsca na inne przenieść sobie życzy, prosić ma pierwéj u c. k. Administracyi kameralnéj okręgowéj o urzędowe na to pozwolenie.

§. 3.

In den Mühlengebäuden darf der Regel nach nur ein einziger Zugang bestehen, daher die Mühlenbesitzer gehalten sind, alle andern entberlichen Kommunikazionen (wozu in der Regel die nothwendige Wasserpforte nicht gehört) welche bei der nach §. 13 des Kreisschreibens vom 5ten Juli 1829 Z. 5,039. vorzunehmenden Lokal-Untersuchung als das Gefäll gefährdend bezeichnet werden, und deren Absperung von der Gefällsbehörde als nothwendig erkannt wird, auf eigene Kosten aufzuheben und unzugänglich zu machen.

§. 4.

Jeder Müller in dem geschlossenen Bezirke der Stadt Krakau ist von dem oben festgesezten Zeitpunkte der neuen Steuer-Einhebungsart angehalten, jenes Getreide, welches in seine Mühle gebracht werden soll, vorher zu dem betreffenden k. k. Verzehrungssteuer-Linien Amte zustellen, dort genau entweder mündlich oder schriftlich zur Vermahlung oder Verschrottung anzumelden, und die Zahlungsbollete darüber zu lösen.

§. 5.

Die von dem k. k. Linienamte auszustellende Zahlungsbollete hat den Vor und Zunamen des Mahlgastes, die Menge und Gattung des Getreides, den Namen des Müllers, und die Hausnummer der Mühle, wohin es gebracht werden will, den Tag der Einfuhr in die Mühle, und die von der Parthei zu bestimmende Zeit auszudrüken, binnen welchen das Getreide vermahlen sein wird, und das hieraus erzeugte Mehl oder anderweitige Erzeugniß aus der Mühle geschaft werden muß. Diese Frist kann über Ansuchen der Parthei in rücksichtswürdigen Fällen von dem k. k. Linienamte auf längstens drei Tage, und wenn besondere erwiesene Umstände eintreten, von der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung nach Maßgabe des Bedarfs auch auf weitere Zeit verlängert werden.

Nach Ablauf der bestimmten Frist wird die Zahlungsbollete als nicht gültig angesehen, abgestreift, und das unvermahlene Getreide, oder das noch nicht aus der Mühle geschafte Mühlerzeugniß als unangemeldet, dem gesezlichen Strafverfahren unterzogen.

§. 6.

Zur Kontrolle wird zu Folge des §. 8. der für die Vermahlung des Prowiantgetreides erflossenen Vorschriften der Mühlordnung vom 1ten Dezember 1814. festgesezt, daß von 100 ℔. Getreide nie mehr als ein gleiches Gerichtsquantum von Erzeugnißen aller Art, und nie weniger als 97 ℔. ausgebeutet, folglich 3 ℔. vom Zentner auf Verstaubung angerechnet werden können.

Sollte es sich ergeben, daß die Quantität an Mühlerzeugnißen im Vergleiche mit dem Gemäß der erhobenen Zahlungsbollete in die Mühle eingeführten Getreide Quantum dieses Verhältniß übersteigt, so werden diese Erzeugniße als von unversteuertem Getreide herrührend betrachtet, und dafür nebst der Abnahme der einfachen Steuerge-

§. 3.

Stanowi się za prawidło, iż każdy młyn jeden tylko wchód mieć może, właściciele młynów zatém są obowiązani, wszelkie inne otwory, bez których się obejść można (do których się atoli zwyczajne drzwiczki do łotoków nie liczą) gdy przy rewizyi miejscowéj na mocy §. 13. okólnika rządowego z dnia 5 Lipca 1829 r. N. 5039 przedsięwziąść się mającéj, za szkodliwe dla dochodu podatkowego się okażą, i gdy urząd poborowy ich zamknięcie za potrzebne uzna, własnym kosztem skasować i nieprzystępnemi uczynić.

§. 4.

Każdy mielnik w zamkniętym obwodzie miasta Krakowa od ustanowionego powyżéj czasu tego nowego sposobu pobierania podatku obowiązany będzie zboże, które do młyna jego zawiezione być ma, wprzód do właściwego c. k. urzędu linijowego podatku konsumowego dostawić, tamże dokładnie na piśmie lub ustnie takowe do zmełcia lub zeszrótowania zameldować i wziąść na to bilet opłatny.

§. 5.

Bilet opłatny przez c. k. urząd linijowy wydać się mający, zawierać powinien *imie* i *przezwisko strony* do młyna przybywającéj, *ilość* i *gatunek* zboża, nazwisko *mielnika* i liczbę domu młyna do którego oddane być ma, *dzień* przywiezienia go do młyna, i *czas* przez stronę oznaczyć się mający, w którym zboże zmieloném zostanie, i w którym mąka lub inny wyrób z tego zboża z młyna wzięte być muszą. Czas ten na prośbę strony w okolicznościach godnych względu może c. k. urząd linijowy najwięcéj jednak na 3 dni, a gdy zajdą szczególniejsze udowodnione okoliczności c. k. Administracya kameralna okręgowa w miarę potrzeby i na dłużéj przeciągnąć.

Po upłynieniu oznaczonego czasu bilet opłatny jako na dal nie ważny naddartym, zboże zaś niezmielone albo też wyrób młynowy jeszcze z młyna nie zabrany, jako do opłaty niezameldowane pod prawne postępowanie karne pociągniętém zostanie.

§. 6.

Dla kontrolli stósownie do §. 8. przepisów ustawy młynowéj z dnia 1 Grudnia 1814 pod względem mlewa prowiantowego (wojskowego) wydanych, stanowi się, iż 100 funtów zboża nie więcéj jak równą ilość wagi wyrobów wszelkiego rodzaju, a nie mniéj jak 97 funtów wydać, a zatem 3 funty na cetnarze na rozproszenie zachowane być mogą.

Gdyby się wydarzyło, iżby ilość wyrobów młynowych z ilością zboża podług odebranych biletów opłatnych do młyna przywiezionych porównana, stosunek ustanowiony przewyższała, wyroby takie, jako ze zboża nieopłaconego pochodzące uważane będą i za to oprócz odebrania pojedynczéj ilości podatkowéj

bühr, die gesezliche Strafverhandlung gegen den Müller eintreten.

Dasselbe gilt von jenem Getreide, welches ohne mit der erforderlichen Zahlungsbollete bedeckt zu sein, in der Mühlenfriedung angetroffen wird.

§. 7.

So wie kein Getreide ohne Anmeldung und Lösung der Zahlungsbollete bei dem k. k. Linienamte in die Mühle gebracht werden darf, ebenso muß auch das hieraus genommene Erzeugniß vor der Ausbringung aus der Mühle dem k. k. Linienamte mit Beziehung auf die beizubringende Zahlungsbollete angezeigt werden. Das Quantum dieses Mühlerzeugnißes darf im Vergleich zu der gelösten Zahlungsbollete nicht geringer sein, als das Verhältniß der kleinsten Ausbeute, welches gemäß dem §. 6. oben festgesezt ist.

§. 8.

Geschieht die Ausbringung des Erzeugnißes nur theilweise, so wird von dem k. k. Linienamte die Menge des ausgeführten Erzeugnißes auf der Rückseite der in den Händen des Müllers zu belassenden Zahlungsbollete angemerkt, und mit Beziehung auf die Einfuhrsbollete zur Bedeckung für den Müller ein Mahlzettel ausgefertigt.

Ist die Bollete erschöpft, so wird dieselbe von dem Amte abgestreift, dem Register beigeheftet, und dem Müller ein Mahlzettel ausgehändigt.

Jedes Mühlerzeugniß, welches aus einer städtischen Mühle kommt, muß mit diesem Mahlzettel, welcher jedoch nur für den Tag der Ausstellung Gültigkeit hat, bedeckt sein, und darf die in dem Mahlzettel angegebene Quantität nicht übersteigen.

§. 9.

So lange der Betrieb eines Mühlwerkes still steht, werden die Werksverrichtungen durch amtliche Versiegelung oder auf andere geeignete Art außer Gebrauch gesezt. In diesem Falle und ebenso, wenn bei der gefällsämtlich vorzunehmenden Lokalitätenbeschreibung die Werkvorrichtung von der Beschaffenheit befunden wurde, daß sie keine Vermahlung oder Verschrottung des Weitzens und Roggens zuläßt, steht es dem Besizer, insolange keine Veränderung stattfindet, frei, in seine Lokalitäten Getreide ohne alle Steuerverpflichtung einzustellen, mithin derselbe für diese Zeit keineswegs an die Bestimmungen des §. 4. gebunden ist.

§. 10.

Die Müller sind verpflichtet, den aufgestellten Gefällsbeamten zur Vornahme der zur Sicherung des Gefälls nöthigen Revisionen den Zutritt in ihre Gewerbs-Lokalitäten und die nöthige Nachschau zu gestatten.

§. 11.

Im Falle Gerste mit einem steuerbaren Getreide vermengt zur Vermahlung in die Mühle eingeführt werden sollte, so wird die Steuergebühr von der ganzen Menge des Getreides abgenommen, und auf die beigemengte Gerste keine Rücksicht getragen werden.

§. 12.

Von jenen Vorräthen der gedachten Getreidegattungen, welche bis zum 15ten November 1847

mielnik osobiście do odpowiedzialności podług prawa karnego pociągniętym zostanie.

Podobnież postąpi się ze zbożem, które bez potrzebnego biletu opłaconego w obejściu młyna napotkane zostanie.

§. 7.

Jak żadne zboże bez opowiedzenia i wzięcia biletu opłatnego w c. k. urzędzie linii do młyna przywiezione być nie może, tak równie uzyskany z niego wyrób przed wyniesieniem go z młyna c. k. urzędowi linii z odwołaniem się do biletu opłatnego, który okazany być ma, oznajmiony być powinien. Ilość wyrobów młynowych w porównaniu z wziętym biletem opłatnym nie może być mniejszą nad stosunek w §. 6tym ustanowionego najmniejszego wydatku.

§. 8.

Jeżeli wyroby młynowe częściami wynoszone będą, wtedy c. k. urząd linii ilość wyprowadzonego wyrobu zapisze na tylnéj stronie biletu opłatnego, który w rękach młynarza zostawi i z odwółaniem się na bilet wchodowy dla zasłony młynarza wyda kartę mlewa.

Gdy już cała ilość podług cząstkowego zapisywania wywiezioną została, bilet przez urząd przekreślonym lub naddartym do rejestru przyszytym a młynarzowi karta mlewa doręczona być ma.

Każdy wyrób młynowy z młyna miejskiego prowadzony powinien być kartą mlewa, która tylko przez dzień wydania służy, zaopatrzony i nie może przenosić ilość w owéj karcie wyrażoną.

§. 9.

Jak długo młyn nie miele użyciu machin i narzędzi młynowych urzędowém opieczętowaniem lub innym stosownym sposobem zagrodzić należy. W tym razie i równie gdy przy urzędowém opisywaniu lokalności machiny i narzędzia młynowe w takim stanie znalezione będą iż pszenicy lub żyta ani mleć ani szrótować nie mogą, wolno właścicielowi, dopóki nie zajdzie odmiana, zboże w lokalnościach swoich bez żadnéj opłaty podatku stawiać i tém samém przez ten czas przepisy §. 4 nie wiążą go.

§. 10.

Młynarze obowiązani są ustanowionym urzędnikom dochodu, dla potrzebnéj ku zabezpieczeniu dochodu skarbowego rewizyi, przystęp do zabudowania młynowego i potrzebnego nadglądu nie wzbraniać.

§. 11.

W razie gdyby kto jęczmień pomięszany z innémopłatném zbożem do zmełcia w młyn wprowadzał, należytość podatkowa bez względu na przymieszany jęczmień od całéj ilości zboża takowego pobierać się będzie.

§. 12.

Zapasy rzeczonych gatunków zboża, które do 15 Listopada 1847 w obręb miasta Krako-

in den Krakauer Stadtbezirk werden gebracht worden seyn, wird die Verzehrungssteuer, insoweit die erfolgte Versteuerung derselben an der Linie mittelst Zahlungsbollete nachgewiesen wird, bei der Vermahlung auf den Krakauer Mühlen nichtmehr eingehoben.

Diese Vorräthe sind daher von ihren Besizern längstens bis zum 14ten November 1847 mit Bezug auf die gleichzeitig beizubringende Bollete um so sicherer bei dem k. k. Gefälls = Hauptamte am Stradom in Krakau anzumelden, als auf Ansprüche welche später erhoben werden sollten, keine Rücksicht genommen werden wird.

Sobald sich die Gefällsorgane von dem wirklichen Vorhandensein der angemeldeten Vorräthe werden überzeugt haben, werden sie den bei der Revision vorgefundenen Vorrath auf der Bollete als bereits zur Vermahlung versteuert bestättigen, und der Parthei diese Bollete gegen Bestättigung auf der Anmeldung ausfolgen. Jede Partei welche von einem solchen Getreidevorrathe eine Vermahlung wird vornehmen wollen, ist gehalten, die steuerfrei zu vermahlende Quantität bei dem betreffenden Linienamte unter Beibringung der Bollete anzumelden.

Im übrigen gelten die für die steuerbare Vermahlung geltenden Anordnungen.

§. 13.

Die Bestimmungen der gegenwärtigen Kundmachung beziehen sich auch auf den städtischen Gemeindezuschlag, insoweit die in Frage stehenden Getreidegattungen mit demselben belegt sind.

§. 14.

Alle Uibertrettungen dieses Gesezes unterliegen dem im Strafgeseze über Gefällsübertrettungen vom Jahre 1835 vorgezeichneten Strafverfahren.

Krakau am 6ten November 1847.

Moriz Graf Deym
k. k. Hofkommissär.

wa wprowadzone zostaną, o ile uiszczenie podatku konsumowego na linii biletami opłatnemi udowodnione będzie, wolne będą od opłaty przy mlewie w młynach miejskich krakowskich.

Właściciele takowych zapasów winni będą zatém je najdaléj do 14 Listopada 1847 z odwołaniem na pod jednym załączyć się mający bilet opłatny na c. k. komorze głównéj dochodowéj na Stradomiu tym pewniéj zameldować, gdyż wszelkie późniéj podane pretensye bezwzględnie odrzucone będą.

Skoro delegowani do tego urzędnicy dochodowi o rzeczywistym istnieniu zameldowanych zapasów przekonanie powezmą, ilość przy rewizyi znalezioną jako już przy mlewie opłaconą na bilecie poswiadczyć, i takowy stronie wydać mają, która odebranie na piśmie meldunkowém potwierdzić będzie winna. Każda strona która z takiego zapasu zboże do młyna wprowadzić zechce, winna będzie ilość bez opłaty podatkowéj mleć się mającego zboża właściwemu urzędowi linii opowiedzieć i bilet opłaty przyłączyć.

Zresztą przeznaczone dla mlewa podatkowéj opłacie ulegającego prawidła miejsce mieć mają.

§. 13.

Przepisy niniejsze służą także dla miejskiego dodatku gminowego, o ile na te gatunki zboża nałożony jest.

§. 14.

Przekroczenia ustaw niniejszych ulegają postanowieniu karnemu podług prawa przeciw przestępstwom dochodowym z roku 1835.

Kraków d. 6 Listopada 1847.

Maurycy Hr. Deym.
C. K. Kommissarz Nadworny.

Wiadomości zagraniczne.

— *Frankfort n. M.* 31 *Października.* —

Dziś po południu nadeszła tu wiadomość, że reprezentanci siedmiu katolickich kantonów odszczepionych wyjechali z Bern, gdzie na posiedzeniu sejmu związkowego dnia 29 paźdz. zapadło postanowienie zbrojnéj exekucyi przeciw oderwanym kantonom. O niebawnym wybuchu wojny domowéj nie masz więc żadnéj wątpliwości; idzie tylko jeszcze o pieniądze, utrzymanie bowiem codziennie wojska związkowego do 50,000 wynoszącego kosztuje około 100,000 franków szwajcarskich, że zaś w kassie związkowéj znajduje się w téj chwili tylko ½ miliona gotówki, co zaledwie na 14 dni wystarczy, przeto będzie trzeba pożyczkę zaciągnąć, jakoż już korzystne podawano warunki, przewidzieć jednak można, że wśród tak nieprzyjaznych okoliczności jakie w szwajcarskiéj sprawie towarzyszą, zaciąganie pożyczek za granicą dozna wielorakich trudności i może na niczém spełznąć, a tém samém pokój przyspieszyć.

— *Kanton Zürich* 30 *Października.* —

Odnośnie do dyplomatycznéj noty posła austryackiego, gazeta katolicka zawiera artykuł pod tytułem: *Kłamstwo urzędowe* ambasada austryacka oświadcza, że co rząd Zürichski w swoim piśmie do rządu związkowego o neutralności Austryi względem obu stronnictw donosi, jest kłamstwem, i że pan Baron Kaisersfeld oburzył się na niesumienność radykalistów, którzy tylko kłamstmem bronią swéj sprawy. Wiadomości od granic szwajcarskich będą wkrótce najlepszą odpowiedzią na zbicie tego kłamstwa.

— *Paryż* 1 *Listopada.* —

Przybył tu ajent od rządu związkowego szwajcarskiego w celu robienia propozycyi niektórym bankierom do zaciągnienia pożyczki na poparcie wojny domowéj. *Journal des Debats* czyniąc uwagi nad sprawą szwajcarską,

podziela to przekonanie, że wojna domowa jest nieuchronną. W końcu donosi że poseł rossyjski przy rządzie związkowym już opuścił Szwajcaryą, i że austryacki podobnież otrzymał rozkaz od swego rządu do opuszczenia Szwajcaryi, w razie gdyby przyszło do rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich.

— Dnia 27 Października. —

Zapewniają, iż rząd postanowił na przyszłych posiedzeniach przedstawić izbie deputowanych projekt do prawa, mający na celu zniesienie prawa z 4 stycznia 1816 r., stanowiącego, że Cesarz Napoleon, oraz wszyscy członkowie jego rodziny wraz z potomkami, na zawsze są wygnanemi z granic Francyi. Gabinet postanowił uczynić pierwszy krok w téj kwestyi, albowiem dowiedział się, że kilku członków izby myśli podać projekta zniesienia tego prawa, a przekonano się, że większość dobrze projekta te przyjmie.

Czytamy w *Droit*, „W tych dniach wiele mówiono o sprawie Praslin, Chciano się dowiedzieć co się dzieje z panną de Łuzy, która jeszcze siedzi w Conciergerie, Opinia publiczna żywo wzburzona wypadkiem w pałacu Sebastiani, stara się inne jeszcze tajemnice przeniknąć. To tylko pewna, że co do byłéj guwernantki nic jészcze nie skończono, że w tych dniach wysłano jeszcze komisye badawcze do rozmaitych miejsc i że prokurator królewski jeszcze nie mógł dotąd ułożyć na tych powodach swego rekwizytorium, z któregoby izba doradcza mogła wydać decyzyę. Dotąd jeszcze z pewnością powiedzieć nie można, jakie będą wnioski prokuratora królewskiego oparte na korespondencyach panny de Luzy, w rozmaitych miejscach troskliwie zebranych. Zapewniają jednak, że z téj korespondencyi nie ma powodów do stawienia panny de Luzy przed sądem przysięgłych.

— Rzym 16 Października. —

Dzisiejszy *Diario* rządowy ogłosił wspomniane już *motu proprio*, urządzające radę stanu.

Tytuł I. tego regulamentu traktuje o ustanowieniu i ułożeniu rady stanu. Składa się ona z kardynała prezydującego, który nosi tytuł kardynała prezesa rady stanu, z prałata vice-prezesa, z 24 radców stanu, a mianowicie 4 za Rzym i Camarca, 2 za prowincyę Bologna i 1 z każdéj innéj prowincyi; z radą stanu łączy się korporacya audytorów; oprócz tego ma ona jednego sekretarza jeneraln. i jednego nadrachmistrza (Capo Contabile) z stósownemi kancelaryami. — Tytuł 2. Prezes i vice-prezes mianowanemi są przez koronę, podobnież inni konsultorowie, ale ci z listy 3ch kandydatów przedstawionych przez rady prowincyonalne; te zaś rady mianują jednego z trzech kandydatów przesłanych przez rady gminne. Aby zostać mianowanym, potrzeba być poddanym papiezkim, posiadać prawo obywatelstwa, liczyć lat 30 wieku przynajmniej i prowadzić życie nienaganne. Piąta część rady co rok się odnawia; wolno jednak też same indywidua mianować po raz drugi. Członkowie rady stanu mogą utracić swe posady tylko na rozkaz wyraźny ministra sekretarza stanu po wydaniu poprzedniem opinii samejże rady, rozważonéj naradzie ministrów.—Tyt. 3. Rada stanu dzieli się na trzy wydziały: jeden prawodawczy; drugi finansów, administracyi wewnętrznéj, handlu, przemysłu i rolnictwa; trzeci spraw wojennych, robót publicznych i więzień. Członkowie każdego wydziału przez kardynała prezesa mianowani, wybierają z pomiędzy siebie prezesa i sekretarza.—Tyt. 4. Przedmioty radzie stanu do roztrząśnięcia podawane, dzielą się na przedmioty pierwszéj i drugiéj klasy. Przedmioty przesłane przez monarchę lub radę ministrów są przedmiotami pierwszéj klasy; rozbierają się one na ogólném zebraniu. Każdy minister może znajdować się na posiedzeniu i mieć udział w naradzie. Każdy zajmuje głos po kolei, wedle zajmowanego przezeń miejsca, inaczéj wolno tylko mówić za pozwoleniem prezesa. Jeneralny sekretarz utrzymuje protokół. — Tytuł 5. Audytorowie dzielą się na audytorów pierwszej i drugiéj klasy, liczba ich równa liczbie radzców. Audytor musi mieć dwadzieścia jeden lat skończonych i otrzymać absolutorium z wydziału prawnego lub filozoficznego. Panujący wybiera ich z listy przedstawionéj przez radę prowincyi, jednego z trzech kandydatów. Co rok prezydujący audytorów tych pomiędzy wydziały rozdziela. Mają oni znajdować się na radach wydziałów i mogą pisać sprawozdania. Rada stanu raz pierwszy zgromadza się 15 listopada. W pierwszych pięciu latach wychodzenie z rady losem ma być naznaczone.

— Konstantynopol 10 Października.—

W kwestyi turecko greckiéj nic nowego; układy ciągną się i wkrótce podobno rozwiązanie jéj nastąpi. Porta równie gorąco tego pragnie jak i rząd króla Ottona, W Konstantynopolu równie jak w Atenach pragną zgody i ta nastąpi niezawodnie, dzięki interwencyi pewnego mocarstwa. Zresztą kwestya ta wiele straciła z swéj wagi; zbyt dawno trwa ona i dla tego dziś w publiczności zajmują się nią tylko, by ośmieszyć tak zabawną kłótnię. Turcy uważają, że gabinet więcéj energii rozwinął jak należało. Gdyby na miejscu pana Mussurus znajdował się turek prawowierny, wówczas oskarżonoby Reszyd paszę niezawodnie o brak energii, chociażby dowiódł jéj jak najwięcéj. Zapewniają, że ta pogarda turków dla chrześcian jest tak wyłączna, tak powszechna, iż rozciąga się nawet do ludzi zostających w służbie sułtańskiéj. Prawo religijne jest wyraźne pod tym względem i nie ulega wątpliwości, że ulemowie nigdyby nie przystali na wydanie fetwy czyli upoważnienia do wojny, któréj powodem byłby pan Mussurus

gdyby kiedykolwiek rzeczy tak daleko zajść miały. Ta okoliczność dość dziwna w trudném położeniu postawiłaby gabinet. Wprawdzie w takim razie możnaby się obejść bez upoważnienia szeika ul islam, ale wojna podobna byłaby potępioną przez opinię publiczną, ponieważ krew muzułmańska lałaby się za chrześcijanina albo przynajmniéj z jego powodu. Jest to bluźnierstwem, świętokradztwem, na które nigdy nie pozwoliliby depozytariusze prawa. To daje nam najlepszy dowód, jak tę kwestyę pojmowała publiczność muzułmańska.

Niedawno zdarzył się tutaj wypadek ciekawy. Młoda dziewczyna chrześcijańska przybyła z Damaszku z byłym gubernatorem Saidy, Kiamil paszą Dziewczyna ta chciała, jak mówią, przyjąć islamizm, ale konsul angielski interweniował tak energicznie, że przeszkodził temu; postanowiono więc posłać ją do Konstantynopola, Przybywszy tutaj, oddaną została piermszemu drogomanowi Porty Emin Efendemu; zaraz za przybyciem jéj, konsul angielski, opierając się na poprzednich krokach konsula w Damaszku, energicznie wystąpił, żądając od dywanu zbadania sprawy, Dywan na próżno przykładał dowody, że poseł angielski, nie ma prawa wysyłać urzędnika dla asystowania przy badaniu téj dziewczyny, która była poddaną Porty; musiał jednak przystać i na radzie, w któréj badano powody prawdziwe przejścia téj dziewczyny na wiarę muzułmańską, gwałtowna kłótnia wybuchnęła pomiędzy tłomaczem amsady angielskiéj a pierwszym drogomanem Porty, Jednak postanowienie młodéj dziewczyny było jeszcze wątpliwém, niedostrzegano jeszcze w niéj silnego zamiaru. Dla tego po raz drugi musiano się zebrać w wydziale sprawzagranicznych dla rozebrania téj drażliwéj sprawy. Nareszcie dziewczyna oświadczyła, że chce pozostać chrześcijanką, i Porta musiała odesłać ją do matki, jakkolwiek dziewczyna już kilkakrotnie czyniła muzułmańskie wyznanie wiary. Ta sprawa wiele krzyku narobiła tutaj, wyegzaminowano jéj ważność dowodzono, że to jest największy tryumf dyplomatyczny lorda Cowley, W ogóle dziwiono się, że tą sprawą religijną, która powinna była należeć właściwie do posła francuzkiego, zajmował się poseł angielski.

Wczoraj wypłynął ztąd do Syryi hrabia Lollmand, urzędnik ambasady francuzkiéj; udaje się on do Syryi z panem Boree, jako kommisarze dla sprawdzenia raportów konsula jeneralnego francuzkiego, których szczerości opozycya nie wierzy. Nie wiadomo jakie rękojmie większe dają owéj stronie izby francuzkiéj ci kommisze; będą oni patrzyć tylko oczyma konsula i potwierdzą jego raporta o stanie Syryi, Ale pan Guizot zobowiązał się na trybunie, że wyśle kommisarzy do Syryi i mnsiał słowa dotrzymać. Gabinet twierdzi, że ludność Syryi jest spokojną i szczęśliwą, opozycya temu nie wierzy, panowie Lollmand i Boree mają wyrok wydać. Co za wielka misya! ale każdemu wiadomo, że to tylko jest zadość uczynieniem danémprzez gabinet opozycyi. Porta nie lęka się badania, ale postępek podobny ją obraża, zresztą wszystkie wiadomości z Syryi są bardzo zadawalniające.

— *Indye Wschodnie.* —

Od początku kwietnia do końca lipca wywóz herbaty z Chin wynosił 13,479,875 fut. st. czyli o 1,054,000 fut. st. więcéj jak w odpowiednim perjodzie r. z. Ogół wywozu w roku bieżącym ma wynosić 6,800,000 f. st. więcéj jak w zeszłym.

Nad Indusem wszystko było spokojném, nie licząc kilku zbójeckich napadów Beludżów, W państwie Nizam panowało dotąd jak dawniéj toż samo zamięszanie. Nizam wydał w obieg bony skarbowe, ale tych nie przyjmują; ani wojsko ani urzędnicy nie otrzymują pensyi. Spodziewano się w Aud gubernatora jeneralnego, ponieważ Nizam oświadczył, że za stósowną pensyę odstąpi swego państwa anglikom.

Sir Karol Napier bawił ciągle w Sindzie i głoszono, że zostanie mianowany naczelnym wodzem armii indyjskiéj; on jednak postanowił do Anglii wrócić.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 5 do dnia 6 Listopada

Schön c. k. Radca krymin., Imertińska Olga xiężna, Dreschel Fryderyk, Mogilnicka Aniela, Krynicki Michał, Jozefowicz Mikołaj ob., z Galicyi; -- Witaszewski Karol, z Polski.

Wyjechali z Krakowa.

Poniński Artur hr., Kankoffer Ignacy, Jozefowicz Mikołaj ob., do Galicyi.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 7122.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W skutek prośby Pana Teofila Cypcer, w imieniu własném tudzież rodzeństwa swego PP. Barbary z Cypcerów Kojsiewiczowéj, Eleonory z Cypcerów Alexandrowiczowéj, Zofii, Józefa i Romualda Cypcerów, działającego, o przyznanie w spadku po matce ś. p. Barbarze z Bartlów Cypcerowéj, kamienicy pod L. 231 w Gminie II. Miasta Krakowa położonéj, Trybunał po wysłuchaniu wniosku Ces. Król. Prokuratora, postępując w ślad artykułu 12 Ustawy hipotecznéj z roku 1844go, wzywa mogących mieć prawo do pomienionego spadku. aby takowe w przeciągu trzech miesięcy przedstawili, w razie bowiem przeciwnym, po upływie

tego terminu, spadek zgłaszającym się przyznany zostanie.

Kraków d. 29 Października 1847 r.

Prezes Trybunału
Majer.

(2r.) Z. Sekretarz P. *Burzyński.*

Nro 6481.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W skutek prośby P. Barbary Mączeńskiéj i P. Józefa Mączyńskiego opiekunów małoletniego Jana Fuchsa o przyznanie spadku temuż małoletniemu tak po zmarłych rodzicach ś. p. Kajetanie i Anieli Fuchsach jako też ś. p. Kajetanie Fuchs bracie i Anieli Fuchs siostrze, składającego się: 1. z następnych summ hipotecznie na realnościach w Mieście Krakowie zabezpieczonych *a*) 14,000 złotych polskich na kamienicy Nro 21 Gm. I. *b*) 10,000 złotych polskich na kamienicy Nr. 50 w Gm. I. *c*) 24000 złotych polskich na kamienicy Nr. 261 w Gm. II. *d*) 5,000 złotych polskich na kamienicy Nr. 341 w Gm. III. *e*) 3000 złotych polskich na kamienicy Nr. 566 w Gm. V. *f*) 66,000 złotych polskich na realności Nr. 103. i 104. w Gm. VI. *g*) 12,000 złotych polskich na realnościach Nr. 68 i 69 w Gm. VI. *h*) 10,000 złotych polskich na kamienicy Nr. 25 w Gm. VI. *i*) oraz 12,200 złotych polskich na kamienicy Nr. 113 w Gm. VI. 2. z summy 30,866 złotych polskich na dobrach Płaza w Okręgu Miasta Krakowa położonych nbezpieczonéj. 3. z dwóch sklepów w gmachu Sukiennice pod Numerami 29. i 32. wreszcie, 4. z kaminetcy pod L. 539 w Gm. V. Miasta Krakowa stojącéj;— C. K. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Ces. Król. Prokuratora na zasadzie Artykułu 12 ustawy Hypotecznéj z roku 1844, wzywa mających prawo do nadmienionego spadku aby takowe w zakresie trzech miesięcy przedstawiii, w przeciwnym bowiem razie po upływie oznaczonego terminu, spadek małoletniemu Janowi Fuchs, przyznanym będzie.

Kraków d. 30 Września 1847 r.

Sędzia Przydujący
J. *Pareński.*

(3r.) Z. Sekretarz P. *Burzyński.*

Nro 5573.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W rozpoznaniu prośby Franciszka, Józefa Michała Jabłońskich braci między sobą rodzonych, tudzież Ludwiki z Jabłońskich Kieśniowskiéj siostry rodzonéj, o przyznanie im spadku po Zofii Jabłońskiéj, a mianowicie do ⅙ części domów pod L. 19 i 20 w gminie 6. na Kazimierzu stojących składającego się, po wysłuchaniu wniosku Prokuretora, na zasadzie artykułu 12 ustawy Hypotecznéj z roku 1844, wzywa mających prawo do spadku w mowie będącego, aby z takowemi w przeciągu trzech miesięcy do Trybunału zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego terminu spadek w mowie będący zgłaszającym się Sukcessorom w cześciach na nich przypadających przyznany zostanie.

Kraków d. 26 Sierpnia 1847 r.

Sędzia Prezydujący
J. *Czernicki.*

(3r.) Z. Sekretarz P. *Burzyński.*

Nro 290.

Sąd Pokoju Okręgu III. Mogilskiego.

Stósownie do artykułu 52 Ustawy o Włościanach usamowolnionych, na zasadzie artykułu 12 Ustawy hypotecznéj z roku 1844go, wzywa mających prawo do spadku po niegdy Michale Jędrysie z posiadłości włościańskiéj to jest z domu i gruntu w wsi Olszanicy położonych, składającego się, aby z prawami swemi do spadku tego w terminie miesięcy trzech do Ces. Król. Sądu Pokoju zgłosili się; po upływie bowiem tego czasu, pomieniony spadek zgłaszającemu się Marciuowi Jędrysowi jako jedynemu sukcessorowi, przyznanym zostanie.

Kraków d. 30 Października 1847 r.

P. *Slizowski*
(2r.) J. *Żuberski* Pisarz.

Nro 270.

Sąd Pokoju Okręgu III. Mogilskiego.

Stósownie do Artykułu 52 ustawy o Włościanach usamowolnionych na zasadzie Artykułu 12 ustawy Hypotecznéj z roku 1844, wzywa mających prawo do spadku po niegdy Janie Lusinie i Janie Majcherku z posiadłości Włościańskiéj to jest domu, ogrodu i gruntu w wsi Mogile położonych, składającego się, aby z prawami swemi do spadku tego w terminie miesięcy trzech do C. K. Sądu Pokoju zgłosili się, po upływie bowiem tego czasu, pomieniony spadek zgłaszającéj się Małgorzacie z Radoszków 1. Majcherkowéj 2. Gwoździowéj jako nabywczyni praw od Ewy Radoszkowéj matki swéj właścicielki, przyznanym zostanie.

Kraków dnia 23 Października 1847 r.

P. *Slizowski.*
(1r.) J. *Żuberski* Pisarz.

Nro 22,345.

UWIADOMIENIE.

Podaje do wiadomości, że na składzie Skarbowym tu w Krakowie na Przedmieściu Smoleńsko położonym, następujące gatunki drzewa budowlanego to jest sośni i świrków do sprzedania za cenę Taryfą oznaczoną, znajdują się jako to:

20	sztuk	kloców	po	14/12	C.	3⅓	Są.
52	„	drzewa	„	9/8	„	5⅓	„
210	„	dto	„	7/8	„	dto	„
22	„	dto	„	8/9	„	6	„
40	„	dto	„	10/11	„	6	„
141	„	dto	„	7/8	„	6	„
92	„	dto	„	9/10	„	6⅓	„
225	„	dto	„	7/8	„	6⅓	„
263	„	krokiew,					

533 sztuk półkrokwi,
171 „ dubelt. łat.
252 „ zwyczajnych łat.

Kto tedy ma chęć lub potrzebę nabycia tegoż drzewa zechce się w Urzędzie Ekonomii Prądnickiéj zgłosić.

Kraków d. 27 Października 1847 r.

Za Dyrektora Poicyi
Smidowicz.
Sekretarz *Ducillowicz.*

Prawnie zajęte konie, bydło, wozy gospodarskie w drodze exekucyi Sądowéj sprzedane zostaną przez publiczną licytacyą w dniu 9 Listopada r. b. na właściwych Targach przed południem o godzinie 10 i 11 za gotową zapłatę.

Kraków d. 2 Listopada 1847 r.

Paweł *Więckowski* C. K. K. S.

Nro 1809.

Bekanntmachung.

Am 16ten August dieses Jahres sind vor dem Königlichen Gasthofe zu Königshütte 2 polnische Bankbillets á 10 Silberrubel gefunden worden.

Der unbekannte Eigenthümer derselben wird hierdurch aufgefordert, spätestens in dem auf den 13ten Januar d. J. Vormittags 11 Uhr im Gerichtslokale, haus 12 zu Königshütte anstehenden Termine bei Verlust seines Rechts sich zu melden.

Tarnowitz den 27. Oktober 1847.

Königlich Preuß. Justiz Amt der Königshütte.
Kriekente.

Kundmachung.

Das Wechselhaus **Arnstein & Eskeles** in **Wien**, hat unter höchster Genehmigung auf die jährliche Rente von fl. **84,000** C. M., welche demselben für die Periode von **vierzig** Jahren von der **Mailand-Como** Eisenbahn-Unternehmung garantirt, und **in erster Priorität hypothecarisch sicher gestellt** worden ist, **144,000 Rentenscheine**, eingetheilt in **40 Serien**, jede Serie zu **3,600 Stück**, ausgefertigt, und auf jedem dieser Rentenscheine den Emissions-Preis von fl. **14** C. M. festgestellt.

Von diesen Rentenscheinen wird **alljährlich** bis zur Erschöpfung der Gesammt-Anzahl das beträchtliche Quantum von **3,600** Stücken verlost, und die auf jeden derselben entfallende **Prämie** dem Ueberbringer des betreffenden Rentenscheines bei dem genannten Wechselhause einen Monat nach erfolgter Ziehung bar ausbezahlt werden.

Diesen Rentenscheinen ist eine ungewöhnlich grosse Anzahl von bedeutenden **Prämien**, nämlich **40 Prämien** zu fl. **20,000**, — **40** zu fl. **5000**, — **40** zu fl. **2000** — u. s. w. zugewiesen, und auf **jeden** dieser Rentenscheine **muss** mindestens die Quote von fl. **14** C. M. entfallen, daher der Besitzer im ungünstigsten Falle den Emissions-Preis zurück erhält, und sohin auf **2000 grosse Prämien unentgeldlich** mitspielt.

Das gefertigte k. k. priv. Grosshandlungshaus hat, sowohl in Anbetracht der grossen Solidität, welche diese Rentenscheine auszeichnet, als auch in Berücksichtigung der unwiderlegbaren Vortheile, welche sie den Besitzern darbiten, die Vertheilung derselben im In und Auslande übernommen, und erlässt demnach an das geehrte Publicum und alle seine werthen Geschäftsfreunde die Einladung, demselben **bei Zeiten** die diessfalls gefälligen Aufträge ertheilen zu wollen.

Programme, welche den angezeigten Gegenstand näher beleichten und erörtern, so wie die den Theilnehmern dargebotenen Vortheile genauer **detailliren**, werden unentgeldlich ausgefolgt.

Wien am 23. October 1847.

G. M. Perissutti,
k. k. priv. Grosshändler,
Kärntnerstrasse Nr. 1049, in ersten Stock.

In **Krakau** werden Subscriptionen auf diese Rentenscheine bis 15. November d. J. bei Herrn J. F. Fischer angenommen, wo auch die Programme unentgeldlich zu haben sind. (2r.)